

บันทึก

เรื่อง ปัญหาการบอกเลิกรับบำนาญเพื่อขอนับเวลาราชการต่อเนื่องของนายแสง กรุณามิตร

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารได้แจ้งไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยหนังสือที่ ๘๓๑๘/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๐๑ ความว่า กระทรวงการคลังได้ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับวันที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติและปัญหาการบอกเลิกรับบำนาญเพื่อขอนับเวลาราชการต่อเนื่องของนายแสง กรุณามิตร ข้อเท็จจริงมีว่า นายแสง กรุณามิตร เดิมเป็นครูประชาบาล ทางราชการได้สั่งให้ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๐๐ โดยมีสิทธิได้รับบำนาญเหตุดูทดแทนตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ นายแสง กรุณามิตร ได้ยื่นเรื่องราวขอรับบำนาญเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๐๐ ซึ่งกระทรวงการคลังได้สั่งจ่ายบำนาญให้นายแสง กรุณามิตร ตามหนังสือลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๐๑ โดยให้ได้รับบำนาญตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๐๐ ซึ่งเป็นวันออกจากราชการเป็นต้นไป ต่อมาปรากฏว่า นายแสง กรุณามิตร ได้กลับเข้ารับราชการใหม่ โดยได้รับแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั่วคราว เพื่อทดลองปฏิบัติราชการตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๐๐ และได้รับบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๐๑ นายแสง กรุณามิตร ได้ยื่นเรื่องราวบอกเลิกรับบำนาญเพื่อขอนับเวลาราชการในตอนก่อนต่อเนื่องกับเวลาราชการในตอนหลังนี้เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๐๑ ในเรื่องนี้กระทรวงการคลังมีความสงสัยอยู่ว่าจะถือว่าวันใดเป็นวันที่นายแสง กรุณามิตร ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและจะถือว่าวันใดเป็นวันกลับเข้ารับราชการใหม่ตามนัยของมาตรา ๓๐ (จ) แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๙

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองพิเศษ) ได้ตรวจพิจารณาปัญหาเรื่องนี้แล้ว มีความเห็นดังต่อไปนี้

๑. ที่กระทรวงการคลังถามว่า จะถือว่าวันใดเป็นวันที่นายแสง กรุณามิตร ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่ากระทรวงการคลังได้สั่งจ่ายบำนาญให้นายแสง กรุณามิตร ไปแล้ว และไม่เห็นเป็นปัญหาเกี่ยวกับการบอกเลิกรับบำนาญตามที่ถามมานี้แต่อย่างใด คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงมิได้วินิจฉัยให้

๒. สำหรับปัญหาที่ว่า จะถือว่าวันใดเป็นวันที่นายแสง กรุณามิตร กลับเข้ารับ

ราชการใหม่ตามนัยของมาตรา ๓๐ (จ) แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญฯ และการบอกเลิก
รับบำนาญเพื่อขอนับเวลาราชการในตอนก่อนต่อเนื่องกับเวลาราชการในตอนหลังของนายแสวง
กรุณามิตร ซึ่งจะต้องกระทำภายใน ๓๐ วันนับแต่วันกลับเข้ารับราชการใหม่นั้น กำหนดเวลา ๓๐
วัน จะต้องเริ่มตั้งแต่วันใด คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่ามาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ได้กำหนดให้ผู้ที่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติราชการ
เป็นเพียงข้าราชการวิสามัญชั่วคราว ซึ่งยังมีฐานะไม่แน่นอนว่าจะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้เป็น
ข้าราชการพลเรือนสามัญหรือไม่ ฉะนั้น ในระหว่างทดลองปฏิบัติราชการอยู่ จึงยังถือไม่ได้ว่านาย
แสวง กรุณามิตร ได้กลับเข้ารับราชการใหม่โดยสมบูรณ์ การกลับเข้ารับราชการจะมีผลบริบูรณ์ก็
ต่อเมื่อได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญแล้ว ส่วนการที่พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนได้ยอมให้นับเวลาในระหว่างทดลองปฏิบัติราชการเป็นวันรับราชการ
ด้วยนั้นก็เพื่อประโยชน์ในการที่จะนำไปเป็นเวลาราชการเพื่อคำนวณบำเหน็จหรือบำนาญเท่านั้น
หาได้ถือเป็นวันกลับเข้ารับราชการใหม่ตามนัยของมาตรา ๓๐ (จ) แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๙ ไม่ ด้วยเหตุนี้วันกลับเข้ารับราชการใหม่ของนายแสวง กรุณามิตร จึง
หมายถึงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๐๑ ซึ่งเป็นวันที่ได้รับบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ
และระยะเวลาบอกเลิกรับบำนาญเพื่อขอนับเวลาราชการต่อเนื่อง ซึ่งจะต้องกระทำเสียภายใน ๓๐
วัน นับแต่วันกลับเข้ารับราชการใหม่ก็ต้องเริ่มนับตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๐๑

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย

(นายหยุต แสงอุทัย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๐๒